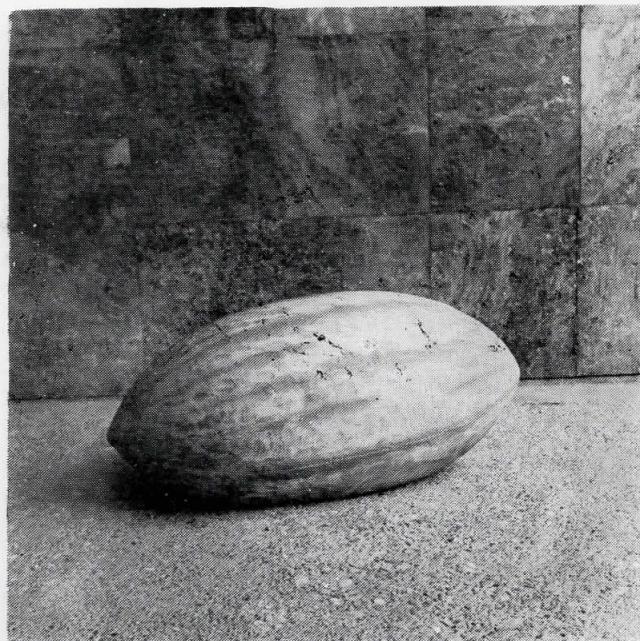

ТОМЕ АЦИЕВСКИ

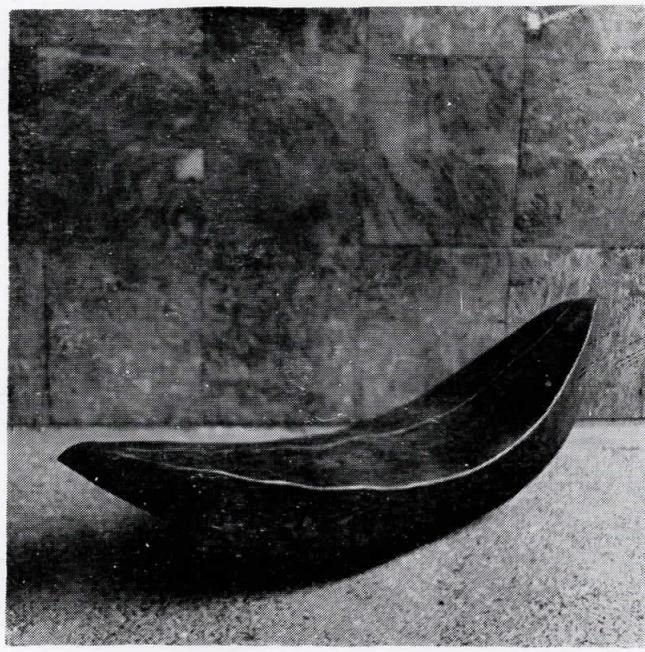
Исчекорувајќи од неавторитетните техники и првидната декоративност, својствени за неговиот досегашен ангажман, скулпторот Tome Ачиевски (1958) со дел од својата најнова продукција мошне речито ја демонстрира новата историска свест, која што како вредносен систем вграден и во најзначајните зафати на постмодерната епоха, остро се издвојува од помодното и крајно неодговорно копање по фиоките на миналото. Во тој дух, уметникот ги поставува основните дистинктивни елементи на сопствениот пластичен израз при непосредното соочување со залезот на модерната Утопија од крајот на седумдесеттите и почетокот на осумдесеттите години: напроти проектот или процесот, понудени како темелно егзистенцијално искуство, тој го поставува делото како довршен ликовен чин; разголениот, до рамниште на чиста структура — код, модел на комуникација го надоместува со скулптура која што комуницира; конечно, својата низа изведби без наслов ја лишува од антрополошки интонираната, митски расприкажана ученост. Во оваа смисла, Tome Ачиевски дефинитивно ги напушта тековите на модерноста, отфрлајќи ја пред се, исцрпената идеја на амбиентот и критички ревитализирајќи го историскиот концепт на просторот, но овој пат развиен до димензии на актуелен ликовен и етички проблем. Така, авторот тргнува од класицистичката замисла за ограничен број строго контролирани визури,

кои што пак го одредуваат просторот како експресивен елемент усогласен а сепак подреден на форматот, обликот и евентуалните хроматски или тонски решенија на пластичното јадро; во согласност со таа поставка од која што произлегува и принципот на непосредуваната но селективна евиденција, односно интенционалност, скулпторот го организира својот симболички репертоар. Меѓутоа, Tome Ачиевски успева да ја надмине потенцијалната тоталитарност содржана во проективноста на концептот, создавајќи скулптура со, напати, извонредно суптилно урамнотежени односи меѓу артифициелните и егзистенцијалните моменти: дрвото и пигментот му допуштаат на уметникот да оствари приод необременет од преобемната фаза на претходни подготвки, што во пластичниот исказ се пројавува како органски спој на високо култивирана техника и импулсивна спочтаност.

Според тоа, кохерентниот творечки зафат и културните претпоставки на кои што тој се темели, го претставуваат Tome Ачиевски како автор кој што со широк замав, енергија и доследност ги оправдува веќе исказаните поволни оценки, ерзани за почетоците на неговата уметничка кариера. Наедно, несомнено е дека авторот заслужува поширока афирмација и поддршка, како и внимателно следење на неговиот натамошен развиток.

Бојан Иванов

Томе Ачиевски, роден 1958 година во Струмица.
Дипломирал на факултет за ликовна уметност во Загреб 1983 год.
Член на ДЛУМ од 1985 година.
адреса: ул „Партење Зографски“ 39, 91000 Скопје.
тел: 091/209-927

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ:

1986. Музеи на Македонија, Скопје
1988. Домот на културата „Браќа Миладиновци“, Струга
Дом на младите „25 Мај“, Скопје

ИНСТАЛАЦИИ И ИНТЕРВЕНЦИИ:

1986. Скопско културно лето, тврдината „Кале“
„Голема нова слика“
1986. МСУ, Скопје, Инсталации и интервенции Шемов — Фидановски, самостојна инсталација „Киклоп“
1987. Тревник пред МНТ, Скопје, „Просторна скулптура“
1988. Скопско културно лето, Плато пред Домот на младите „25 Мај“,
„Просторна скулптура“

НАГРАДИ:

1982. Сојуз на социјалистичка младина на Хрватска, за скулптура
1986. ДЛУМ „Нерешки мајстори“ за скулптура
1987. МСУ, Скопје, Биенале на младите, Откупна награда за скулптура

КАТАЛОГ:

Скулптури под заеднички наслов „Без наслов“, материјал — Дрво

Издавач:
Дом на младите „25 Мај“
Кеј „Димитар Влахов“ б. б.
91.000 Скопје, Југославија
тел. 091/233-401, 233-755, 238-558
за издавачот: Гоце Димовски
Сектор за уметничка програма
Одговорен уредник: Глигор Стефанов
Ликовна програма, Галерија
Стручен соработник: Зорица Лојпур — Богдановска
Томе Ачиевски, Скулптури, 8— 24. X. 1988 година
Предговор: Бојан Иванов
Фотографии: Томе Ачиевски и Бојан Иванов
Печат: Г. З. „Гоце Делчев“ — Скопје
тираж: 300 примероци

